

România liberă

COTIDIAN POLITIC DE INFORMAȚIE, REPORTAJ ȘI COMENTARIU

Anul XXVI — nr. 7 483

Duminică 10 noiembrie 1968

6 pagini 30 bani

Industria de fibre chimice

UN SECTOR ÎN PLINĂ AFIRMARE

În ansamblul industriei chimice, sectorul de fibre chimice — sintetice și artificiale — ocupă un loc central, cunoscând un ritm înalt de dezvoltare. Față de 20.900 tone fibre chimice produse în 1965, în acest an se prelungește realizarea a 54.800 tone. Acest însemnat spor de producție a fost obținut atât pe seama creșterii productivității muncii și a atingerii unor indicatori proiectați la instalațiile existente, cât și pe seama dării în funcțiune a unor unități noi.

Ing. Gh. Caramfil
adjunct al ministrului industriei chimice

tone fibre și 3.000 tone fire polyesterice. Lucrările de investiții la acest important obiectiv încețoșat în ritm rapid, fiind deosebit de avansate cu circa 6 luni față de grafic.

La un alt obiectiv important al industriei de fibre chimice — instalația de fibre polinitrilacrilice Melana III — se desfășoară din plin lucrările de construcție. Este de menționat că această instalație, având o capacitate de două ori mai mare decât cea existentă, se construiește pe baza

unor proiecte proprii și a unei tehnologii pusă la punct de specialiștii români. Punerea în funcție a acestor două obiective și a altor instalații ale celorlalte unități în curs, vor contribui la sporirea aportului industriei chimice la producția bunurilor de larg consum.

O sarcină de actualitate a lucrărilor industriei de fibre chimice este eliminarea cauzelor care mai generează greutăți în prelucrare la fabricile beneficiare din industria ușoară. În acest sens o atenție deosebită este acordată în continuare, de către toate colectivele, eliminării unor defecțiuni calitative care mai apar la celofibră și fire de rețea. O contribuție importantă la îmbunătățirea calității produselor și la stabilirea unor domenii noi de utilizare o va aduce instalația tehnică, aflată în curs de punere în funcțiune la Săvinești și care se compune dintr-un complex de linii de prelucrare textilă și laboratoare. Linile de prelucrare pentru tricotate, țesături, vopsele și finisare care reproduc „în mic” utilajele existente în fabricile textile, vor permite stabilirea condițiilor optime de prelucrare și eliminarea a unor neajunsuri calitative care mai există în prezent. Dificultăți pe linia calității, a întinpinat în

(Continuare în pag. a 2-a)

În pag. a 2-a:

- **CONSTITUIREA CONSILIILOR JUDEȚENE ALE OAMENILOR MUNCII AI NAȚIONALITĂȚILOR CONLOCUITOARE**

În pag. a 5-a:

- **ORGANIZAȚII DE MASĂ, OBȘTEȘTI ȘI PROFESIONALE ADERĂ LA FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE**

Continuitatea istorică a relațiilor economice între cele trei țări române

Kecsks losif
doctor în științe economice

Desăvîrșirea statului unitar român, prin unirea Transilvaniei cu România, a fost rezultatul unui proces istoric mult secolar, desfășurat în condițiile luptei neîntrerupte a poporului român din cele trei țări, pentru unitatea statală și independența națională. În acest proces istoric, pe lângă factorii sociali și culturali, un rol deosebit de important l-au avut elementele economice comune care au asigurat în cursul secolelor continuitatea și dezvoltarea relațiilor economice dintre Tara Românească, Moldova și Transilvania.

Continuitatea istorică a relațiilor economice dintre cele trei teritorii locuite de români a creat baza materială necesară dezvoltării societății românești, bază ce, de-a lungul secolelor, a contribuit substanțial la păstrarea caracterului etnic unitar al românului în condițiile istorice vitrege, a asigurat conservarea conștiinței naționale și înfăptuirea unității statale a poporului român.

Legăturile economice dintre populațiile celor trei țări române au avut dintotdeauna o existență bazată pe caracterul complementar al economiilor lor, sint atestate și documentar ca având un caracter organizat și permanent încă din stadiul înjgheberii primelor formațiuni statale feudale pe teritoriul României de azi. Astfel, din diploma

ma cavalerilor iogași, datată în anul 1247, reiese că, în acel timp — și chiar mai înainte — între formațiunile statale din Transilvania, pe de o parte și voievodatele lui Litovoi și Senesau, precum și cnezatele lui Ioan și Fărcaș, pe de altă parte, situate pe teritoriul Olteniei și Munte-

mari drumuri comerciale continentale ale timpului, atestă existența legăturilor economice între statele feudale române, din cele mai timpurii vremuri, ca o continuare, în noile condiții, ale relațiilor materiale dintre diferitele părți ale vecinilor Dacii.

merțul dintre principalele române, iar negustorii transilvăneni desfășeau pe piețele principalelor mai ales produsele meșteșugurilor bresle.

Trebuie să subliniem faptul că multe ramuri ale meșteșugurilor breslești din Transilvania au putut cunoaște o dezvoltare rapidă tocmai datorită materiilor prime obținute din celelalte două țări române. Astfel, meșteșugurile care prelucrau pielea al tăbăcirilor, al cizmarilor sau al cojocărilor, s-au dezvoltat în orașele transilvănene datorită marilor cantități de piei crude procurate pe piețele principalelor. Tesăturile de lână din Brașov și Sibiu prelucrau, de asemenea, în mare parte materii prime din Tara Românească și Moldova.

În schimb, în lista acelor mărfuri pe care negustorii orașelor și țărilor transilvănene le puteau desface pe piețele din celelalte două țări române încă în secolul al XV-lea apar o serie de „lucruri mărunt” pe care le cumpărau mai ales lumea satelor. Printre aceste obiecte, o importanță deosebită au untele agricole de fier (pluguri, furci, seceri etc.), a căror folosire a contribuit la creșterea producției vegetale.

O caracteristică a legăturilor economice permanente existente (Continuare în pag. a 2-a)

Sărbătorirea semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

În faza de înflorire a feudalismului, pe teritoriul țării noastre, forțele de producție s-au dezvoltat atât în agricultură, cât și în meșteșuguri, și ca urmare, s-a dezvoltat și schimbul de mărfuri. A avut loc o creștere însemnată a producției de cereale (grâu, orz, ovăz, mei etc.). Pășunile întinse din Tara Românească și Moldova hrăneau numeroase cirezi de vite și nenumărate turme de oi. Vitele și produsele derivate (piei, lână etc.) apar ca principala marfă în co-

ni, existau deja schimburi economice, desigur restrinse, dar pe măsura caracteristică economiei naturale. Obiectul schimbului îl formau în principal sarea din Transilvania și produsele agricole din cnezatele și voievodatele de la sudul Carpaților. Apariția pe teritoriul patriei noastre încă în timpul formării statelor feudale, a unor orașe și țărguri (Siretul, Bala, Cimpulung, Tirgoviste, Brașovul, Sibiu, Bistrița etc.), trecerea pe teritoriul acestor țări a unor

LA IAȘI

O nouă fabrică de produse zaharoase

Complexul de industrie alimentară pe care îl reprezintă fabrica „Unirea” din Iași, producătoare de ulei comestibil și margarină, s-a completat de curind cu o fabrică de dulciuri, în care ponderea principală o deține halva. Acest produs, deosebit de apreciat la

noi pentru calitățile sale nutritive și prețul său modic își păstra, în ce privește condițiile de producție, caracterul meșteșugăresc tradițional. Pentru prima oară la Iași el intră în sfera industriei, procesul tehnologic constituind un patent românesc brevetat al cercetătorilor din industria alimentară. Utilajele sint, în aceste condiții, prototipuri, unicate în tehnica existentă, fiind toate fabricate în țară — la Tehnofrig — Cluj, U.M.U.C. — București, Tehnometal-Timișoara. Rețin atenția, în acest sens, prăjitoarele de miezuri cu infraroșii, după un proiect I.C.A., care asigură o calitate ce totul deosebit produsului finit.

Prelucrând miezurile de floarea-soarelui din circuitul tehnologic de fabricare a uleiului, noua fabrică asigură o producție de 30 tone halva pe zi, în diferite sortimente. Pentru a se evita caracterul sezonier al producției, timp de 100 zile pe an se va fabrica, pe aceleași utilaje cite 20 tone de rahat pe zi.

Intrată de curind în producție, noua întreprindere va livra până la sfârșitul anului circa 1.500 tone halva.

Aspect de la Școala de specializare postliceală de construcții și arhitectură din București la care învață în acest an aproape 1.400 de elevi în specialitățile arhitectură, construcții, topografie, instalații și altele. În clipș: un grup de elevi în timpul orei de desen ornamental

Foto: AGERPRES

ÎN ÎNTÎMPINAREA ADUNĂRII GENERALE A SCRIITORILOR

Pagină specială în care semnează: Vlaicu Birna, Grigore Hagiu, Cezar Baltag, Șt. Augustin Doinaș, Gheorghe Tomozei, Virgil Carianopol, Ion Bănuță, Szilagy Istvan, Petru Vintilă, Adriana Iliescu, Boris Buzilă

(În pagina a 3-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Tovarășului ȘTEFAN VOITEC

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Dragi tovarăș,

Permiteți-ne ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, al Adunării Naționale, al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace și al întregului popor cehoslovac să vă mulțumim sincer pentru felicitările cordiale transmise cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a creării Republicii Cehoslovace.

Împărtășim aprecierea exprimată de dumneavoastră cu privire la prietenia sinceră dintre popoarele noastre și sintem conștienți că această prietenie se va dezvolta și în viitor spre binele ambelor noastre țări și al socialismului, în interesul păcii în Europa și în lumea întreagă.

Vă dorim, stimați tovarăș, dumneavoastră și prin dumneavoastră întregului popor român multe succese în înflorirea continuă a patriei dumneavoastră socialiste și în consolidarea întregii comunități socialiste.

LUDVIK SVOBODA
Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

JOSEF SMRKOVSKY
Președintele Adunării Naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace

ALEXANDER DUBCEK
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia

OLDRICH CERNIK
Președintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace

SCRISOARE DESCHISĂ

CARATELE PREȚUIRII

Zărelle de ieri au relatat pe larg despre caldă și emoționantă festivitate de la Consiliul de Stat, în cadrul căreia, tovarășul Nicolae Ceaușescu a înmănat distincții ale României socialiste, sportivilor noștri medaliați la Jocurile Olimpice din Mexic.

Ne sint încă proaspete în amintire, seriile pe care le-am trăit cu toții — eunoscători sau nu al sportului — cind micul ecran ne-a adus acasă imagini din țara aztecilor unde, în uriașă confruntare a măiestriei și a tinereții, reprezentanții noștri au cucerit gloria olimpică. Aurul, argintul și bronzul medaliilor, mai mult decît oricind în toată istoria prezentei „tricolorilor” — la marea competiție, au acoperit cu strălucire lor nu numai dirzenia și talentul în lupta cu secundete și centimetri ci, înainte de toate, acea muncă responsabilă, modestă, plină de dăruire, a celor ce au urcat pe podium.

Chiar și caracterele cele mai bărbătești, ale multora dintre milioanele de telespectatori, s-au lăsat desigur copleșite de fiorii bucuriei și ai sentimentelor în acele momente de profundă intensitate dramatică desfășurate sub soarele torid al sudului, în acele sublimite clipe ale triumfului sportivilor români. Iar imaginile acestui triumf, și-au luat zborul de la mii și mii de kilometri, pină în câmpul fitecării dintre noi, făcînd să ne bată mai lute inimile, îndemnîndu-ne să strigăm „Bravo fetelor!”, „Bravo băieții!”

Cît de firesc și de uman a exprimat Lia Manoliu la festivitatea de ieri simțămîntele medaliaților: „Cînd în liniștea imensului stadion răsună imnul țării noastre și pe cel mai înalt catarg se înalță drapelul roșu—galben—albastru, gîndul nostru se îndreaptă plin de recunoștință spre cei cărora îi datorăm tot ce este nou, bun, frumos și nobil în România socialistă, spre cel cărui avem să-i mulțumim pentru toate victoriile noastre; spre patriă!”

ION MARGINEANU

(Continuare în pag. a 5-a)

Noile dane pentru acostarea mineralierelor, precum și cele două diguri recepționate recent fac parte din lucrările de extindere și modernizare a portului Constanța. Imaginea noastră vă prezintă dragărea bazinului portuar care se execută în același scop

Confecțiile fabricii din Focșani — unitate nouă și modernă — produse într-un sortiment tot mai larg și de calitate se bucură de aprecieri unanime, atât în țară cît și în străinătate. În imagine: câteva din modelele pe care această unitate le oferă pentru anul 1969.

CÎND PANIFICAȚIA SE FRĂMÎNTĂ FĂRĂ SPOR

- De ce e piine veche în rafturile centrelor de desfacere • Misterioasa dispariție a unor sortimente • Rabaturi nepermise la calitate • Excesiva contabilitate a covrigilor mai rău încurcă

A roma de piine caldă a devenit în ultima vreme o amintire îndepărtată. Rar se întîmplă să mai găsești într-un magazin de desfacere o franzelă proaspătă, cu coaja rumenă scoasă din cuptor. Este foarte adevărat că la noi, raportat la alte țări, se consumă multă piine și satisfăcerea cerințelor populației implică un efort considerabil din partea furnizorilor. Dar acest lucru nu justifică cu nimic deficiențele din ce în ce mai puțin.

Am încercat, ieri dimineață să stabilim viza exactă a produselor de panificație puse la dispoziția consumatorilor. Iată câteva constatări edificatoare: „Deși, s-a stabilit să ni se livreze piine intermediară după cel mult 8 ore de la scoaterea din cuptor, fabrica Titan ne trimite piine după 15 sau chiar 18 ore de la fabricație” — ne-a spus tov. Constantin Sirbu, merceolog principal la Filiala O.C.L. Piine din sectorul 4 —, Contabilul șef I. Almer, de la

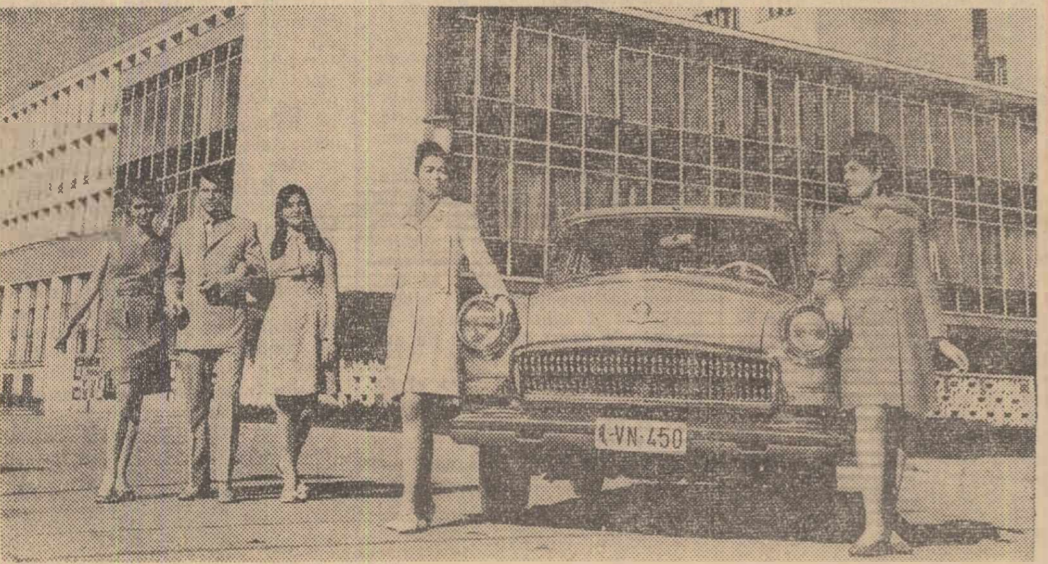
centrala O.C.L. Piine, este și mai categoric în această privință: „Durata de învechire a piinii în fabrici este din ce în ce mai mare. Ea variază între 16 și 24 ore, acumulîndu-se în felul acesta stocuri apreciabile”. Care sînt cauzele? Poate nu credeți, dar cei care răspund de fabricarea piinii și cei ce se ocupă de desfacerea ei, ne-au spus: DUMITRU TABACU MIRCEA SCRIPA

(Continuare în pag. a 2-a)

Alocații de copii pentru studenții de la cursurile de zi

Printr-un Decret al Consiliului de Stat se prevede acordarea începînd cu data de 1 octombrie 1968 a unei alocații de stat lunare de 100 de lei de copil studenților de la învățămîntul de zi care au copii, indiferent dacă sînt sau nu bursieri și de cuantumul bursei. Alocația se acordă și pe perioada de la absolvirea

facultății pină la încadrarea în muncă, fără însă a se depăși termenul stabilit prin dispoziția de repartizare pentru prezentarea la locul de muncă. Absolvenții învățămîntului superior încadrați la locurile repartizate beneficiază de alocația pentru copil de la data încadrării. (Agerpres).

ÎN ÎMPINAREA ADUNĂRII GENERALE A SCRITORILOR

CE AȘTEAPTĂ CITITORII DE LA SCRITORII

Apropierea unui eveniment atât de important cum este Adunarea generală a scriitorilor ne îndeamnă să ne oprim asupra relațiilor scriitor-cititor. Dintre toate relațiile cunoscute (scriitor-viață, scriitor-opera, scriitor-critic literar) ea ni se pare a fi, în ciuda banalității de o maximă însemnată. Și lăsa de ce: dacă scriitorul trăiește prin opera sa, dacă opera sa este așezată în ierarhia valorilor de către criticii literari, cuvântul cel mai greu și definitiv îl va purta la urmă cititorii, considerați prin trecerea generațiilor — în singura lor ipostază posibilă și adevărată, aceea a duratei istorice. Aparent credem a găsi aici o fantastică dispersie a gusturilor, o galaxie a subiectivității imposibil de catalogat și decantat. Eroarea însă nu rezidă în statistica sîrșite rețedite prin a Cezarului (asadar cititorului) ceea ce i se cuvine. În librării și în biblioteci nu există măcar o singură capodoperă repudiată și simț numai apodoperă decodată necunoscută unuia sau altuia dintre cititori, ca fiecare nouă generație, prin a cuceri noștrii cititori. Pasiunea de a citi începe la vârsta de șapte ani, ca să alungă, în hîntele boșat cultivate, la sonetele lui Shakespeare. Nimeni n-a pus în minile copiilor înțelesul romanului „Ion” sau dramatica „Pădurea spînzuraților”, pentru ca abia la urmă să le dea „Amintirile” lui Creangă. Deși nu există o literatură a vrăzilor, există totuși o progresivă a instrucției culturale, o programă analitică scrisă ori nescrisă, dar elementară, puternică și convingătoare. Sadoveanu mărturisese a-și fi înfiorat copilul cu proza lui haiducești a lui N.D. Popescu. Generațiile următoare i-au descoperit pe rând pe Emil Gârleanu și pe Cosbuc, pe Sadoveanu însuși cu „Neamul Soimăreștilor”, pe Cezar Petrescu cu „Fram, ursul poleit”, pe Camil Petrescu cu „Papucii”, cel mai proaspăt venit fiind Constantin Chiriță cu „Ciresarii” săi.

Decenii în sir, viața literară românească suferise de o penibilă stază a tirajelor. La cărțile de poezie, de proză, de dramă, în întințimile atîrînd abia câteva zeci ori câteva sute de exemplare. Numerotarea lor era un eufemism menit să aleagă din câteva milioane de cititori posibili suta de prieteni personali ai poetului sau pe cei cincizeci de bibliofili cu orgoli refușate și cu ambiții culturale adiacente. Librăriile de pe vremuri vindeau mai multe valze decît cărți, mai multe ilustrate decît plachete cu versuri, mai multe articole de sport decît romane sau cărți de eseur. Cine-ar fi pomenit odinioară ca librării să pună măcar o singură carte de versuri sub teșighea, ca s-o rețină și s-o vîndă preferențial clienților ahtiați după noutățile editoriale? Astăzi, poezii încă tineri și cu un aer adolescentin, cum sînt Nichita Stănescu, Ana Blandiana, Ion Gheorghe, Gabriela Melinescu, Marin Sorescu, Constanta Buzea, își văd epuzate plachetele de versuri încă din prima zi de lansare a cărților în librării. Atîi avut curiozitatea să observe în casetele redacționale ce tiraje medii au volumele apărute în „Biblioteca pentru toți”? Șaizeci de mii, optzeci de mii, o sută de mii de exemplare sînt cifre astronomice, dar obișnuite, în care se tipăresc cărțile acestei popu-

Petru Vintilă

litare au mai sosit. Biblioteca lui personală are peste 600 de volume și, sub ochii mei, a cumpărat compendul de istorie a literaturii române de G. Călinescu, romanul „Coborînd” de Paul Georgescu și volumul înfrînt din seria „Opere” de Zaharia Stancu.

Dialogul cu acest tîran cultivat mi-a prilejuit o adevărată desfășurare sufletească. Intre altele, el a rostit și un adevăr care nu mai are de loc caracterul unei anticipații și al unei speranțe încerte: „azi înfrînt nu mai poți fi, dacă nu ești un om cult!”

Întă, schitat numai, ce ecou profund are literatura, cită frenetică bucurie și sete de cunoaștere dovedeste publicul cititor față în față cu literatura. Evident, nu trebuie să scape nimeni din mîni adevărul alindabil și pasionat legătură dintre scriitor și cititor, dintre producția literară și numărul tot mai mare de consumatori ai acestei producții numai în aparentă inefabilă. Mîndria că avem cinci mii de cumpărători pentru o plachetă de versuri, o sută de mii de cumpărători pentru un roman și trei milioane de spectatori la un film românesc, trebuie să fie neînțînă, în spirala ascendentă: servind politica culturală a partidului și primind noi forțe de la ea.

Am făcut o serie de sondaje privind ecoul literaturii în mijlocul cititorilor, privind mecanismul intim al relației scriitor-cititor. La întrebarea „de ce sînt cititori de literatură”, a dăci privind mobilul acestei pasiuni, 85 la sută din cei chestionați au dat unul și același răspuns: „cultura este cea mai caracteristică și importantă condiție a omului societății socialiste, iar lectura asidua este principala mijloc de adevărare a unei personalități umane demne de epoca noastră”. Chiar și opțiunea categorică a acestor 85 la sută din subiecții anchetati în sondajele noastre ar fi suficientă pentru a explica fenomenul de crescîndă răspîndire a cărții în țara noastră, dar majoritatea este și mai zărobitoare, deoarece, și în rîndul restului de 15 la sută, numeroase răspunsuri vin să confirme primatul acestei idei, cu formulări apropiate: „literatură îmi înfloresce viața”, spune elevul N. Teodorescu de la liceul Decobal; „lectura unei cărți mă odihnește după o zi de muncă și în același timp, mă educă”, mărturisește muncitorul Ion Panait de la uzina „Grivita Rosie” din București; „vreau să cunosc tot ceea ce aparține acestui lum în mijlocul căreia trăiesc și în special, vreau să cunosc realitățile noastre socialiste, oamenii alături de care muncesc și trăiesc”, spune între altele Sorin Muscă, student, dar nu student la Filologie, ci la Facultatea de Medicină Veterinară.

Acum douăzeci și ceva de ani, ideea că un tîran putea să aibă o bibliotecă personală avea o acută încălțătură senzatională, dar astăzi astfel de vesti, deși cuceritoare în esența lor, nu mai impresionează pe nimeni. Mii de tîrani, în toate colțurile țării, au biblioteci personale de 3-400 volume. Zilele trecute l-am înfrînt în librăria din Caransebeș pe tîranul Constantin Jumanca din comuna Vircioara, județul Caras-Severin. Venise să vadă ce noutăți

Răspunderea noastră

Dacă comunitatea scriitoricească a țării noastre nu ar sta în pragul unui eveniment de o importanță excepțională în viața sa, s-ar putea pune întrebarea: după această adunare generală, în urma unui asemenea fenomen de fapt exterior muncii creatoare, propriu zise va deveni literatura noastră mai valoroasă? În concreto: operele noastre devin oare mai bune? Doar nuvelele, poeziile, romanele, nu se scriu în sălile de conferință și nici măcar nu oglîndesc, nu prelucresc lucrările și discuțiile conferințelor.

O înfrînere de o asemenea amploare, a tuturor scriitorilor țării noastre, va avea fără îndoială urmări asupra orientării vieții noastre literare. Aceasta, pentru că niciodată nu a avut loc la noi o manifestare atât de amplă și de democratică a vieții publice literare, pentru că această consfățuire, la care vor participa membri și candidați ai Uniunii de creație, întreaga gamă a mește-

Ofrandă festivă

Unei expoziții de carte din producția editorialei curente, senza de a străluci prin noutate și este în principiu refuzată. Refuzurile, standurile, vitrinele, ori-cît de sărbătorește orînduite, volumele cunoscute încă de la data apariției, creează — prin ambianța familiară pe care o reproduc — senzația unei vizite la librărie. Și cine dăruie noi nu merge la librărie cel puțin o dată pe săptămîna?

Expoziția de carte literară deschisă în somptuosul hol al Ateneului aduce și ea cu o librărie, sau, mai bine zis, cu o sugestivă bibliotecă desfășurată, o bibliotecă a literaturii române contemporane între 1965-1968.

Printre vizitatorii vor fi existind poate unii care au citit toate cărțile, deși avem serioase temeiuri să presupunem că așa ceva este aproape cu neputință: doar catalogul „bibliotecii” numără nu mai puțin de 150 titluri! În orice caz, nu cred că există cineva pentru care expozita să însemne o revelație, care să nu se fi înfrînt, într-un fel sau altul cu cărțile sau cu autorii prezentați.

Ceea ce constituie însă un element de seducție, și zice chiar de inedit, referindu-se la cifrele mai mult decît elocvente înscrise pe panouri, este faptul că, vînzînd și cugînd asupra a tot ce îi se oferă, pleci de aici imbușgății de încredințarea unor semnificative, tulburătoare poezii, concluzii.

Știați că în România apar în fiecare săptămîna două cărți noi de poezie?

Știați că din 1965 au văzut

lumina tiparului nu mai puțin de 200 de cărți de critică, ceea ce înseamnă de fapt cam una pe săptămîna?

Știați că producția de literatură originală însumează, în exemplare de carte, un tiraj total de peste 15 milioane, iar cărțile pentru copii ating fabuloasa cifră de peste 38 milioane?

Realitatea cifrică, capabilă să frizeze senzaționalul, se împletește însă cu realitatea diurnă, discretă, parte componentă din existența fiecăruia. O realitate care înseamnă nu numai răspîndirea planară a cuvîntului tipărit, pătrunderea cărții literare în toate colțurile țării, în toate căminele, dialogul pe care autorii îl poartă cu cititorii în limbile tuturor naționalităților cărora România socialistă le este patrie ci și eflorescența genurilor, modalităților literare, impetușul aflux de nume noi, de energii proaspete în cîmpul creației.

Străjuită de acel serafic Eminescu de bronz, clădirea Ateneului Român poartă prin ani emoția multor amintiri literare, de-ar fi să evocăm doar faptul că aici și-a rostit Arghezi, acum nu sînt de vînc mișcătoare-i lianie închinată Luceafărului poeziei noastre.

Urînd ca tot aici să se desfășoare peste cîteva zile cel mai de seamă eveniment al actualității literare — Adunarea generală a scriitorilor — expoziția din holul edificiului nu-i decît o ofrandă, o ofrandă festivă pe care obște scriitoricească, o aduce cititorilor, țării întregi.

BORIS BUZILA

Aspect din expoziție Foto: ION POPOVICI

Cu prilejul „Zilelor cărții literare” organizate în preajma Adunării generale a scriitorilor la librăria din Capitală și din țară au fost amenajate standuri speciale. În cișeu: Aspect de la Librăria „Mihai Eminescu” din București Foto: I. OPREA

Scriitori — cărți — librării

În cadrul zilelor „Cărții literare”, la librăria „Dacia” din Satu Mare, a avut loc ieri o înfrînere a scriitorilor cu cititorii. Scriitorii bucureșteni, Paul Daniel și Ștefan Popescu, au citit din lucrările lor.

Cu prilejul adunării generale a scriitorilor, azi, la Ora-dea, se deschide o expoziție a cărții românești.

În perioada care urmează, pe agenda activităților de servire publică a Centrului de librării București sînt însemnate cîteva acțiuni menite să rețină atenția cititorilor.

După organizarea „Zilelor cărții literare”, săptămîna viitoare, se deschide decada cărții științifice și tehnice, la care prilej librăria „Mihai Eminescu” și librăria nr. 4

un for în care să putem dezbată, cot la cot, toate problemele ce s-ar ivi în legătură cu specificitatea și multilateralitatea literaturii noastre, împreună cu toți creatorii: români, maghiari, germani și de alte naționalități din România.

Adunarea, forul comunității scriitoricești, va fi un prilej minunat pentru realizarea acestor desiderate. Zilele ce urmează vor deveni astfel un eveniment de importanță vitală pentru noi, oamenii de literă.

A FI AL TIMPULUI TĂU

Una dintre principalele probleme pe care le ridică azi studiul de dezvoltare a literaturii române este natura raporturilor dintre opera de artă și realitatea în care trăiește scriitorul.

Ceea ce apare ca evident — și critica literară s-a străduit să releve — e faptul că trebuie scrisă o literatură situată pe pozițiile revoluționare ale umanismului socialist. Aceasta, concomitent cu evoluția firească, dar nu mai puțin entuziast aplaudată a modalităților de a aborda, cu sinceritate și înedită nuanțări originale, problematica fundamentală a epocii noastre. Temele din totdeauna, cele esențiale, ale artei, au fost reîmpropădate de condeiul scriitorilor care trăiesc într-o societate ce construiește socialismul. Prin depășirea dogmatismului sociologic, scriitorii de talent vorbesc despre vremea lor vînzînd vocația și poezia unor înfrînute resurse personale. O temele trănăic în căutările diversificate ale tinerilor (și nu doar ale tinerilor...) creatori o constituie marile noastre tradiții culturale: nimic nu apare din nimic, de la Văcărești și mai de dinainte, ne-a fost transmisă o nobilă misiune, creșterea limbii române, și-a patriei cinstire”.

Este nelindoc că dacă astăzi mește noastre de lucru sînt mai subtile, mai capabile de a exprima elanurile, năzuințele, experiențele exterioare și interioare ale omului contemporan, faptul e o consecință a unui cil-

E UNA ȚARA OGLINDĂ

Vlaicu Birna

E una țara, ca un bloc de stîncă: O inimă, un glas, o minte trează, O mare liniștită și adîncă Iradiind sub soarele de-amoază.

Carpații cu virtoasa lor spinare Ne-ntruchipează vrea într-un arc, Iar Dunărea cu valori foșnitoare Ne ducă năzuințele spre larg.

E una țara; viitorul ei Îl plămădim în mii de cai putere, Pe vetrele cu jerbe de școite Pe holde largi, pe zeci de șantiere.

Ne-au fost lăsat strămoșii legămint Săpat în piatră, dăltuiți în grai: Să nu mai fie robi pe-acest pămînt, Pe legendarul plai, gură de rai.

Și sub marea flamuri de partid, L-am împlinit cu frunțile-nălțate; E una țara! Slove de granit Îi scriu de-așa zice: Libertate!

TE VOM GÎNDI

Grigore Hagiu

Te vom gîndi și azi, pămînt de țară, Precum îmi dădeam te-am gîndit, În miezul orîi ce-am împiniți și-n liniștea ce-n frunzi ni se pogoaă.

Din galben, veșnic, să rămîna griul, Pe cîmpuri adunat piramidal și din albastrul fiecărui val adînc de cer să-și limpezească rîul.

Dar mai presus și strecurat în toate, sîmintă, fier, lumină, suflet, ram, să punem singele acestui neam sfințit cu două mii de ani carate.

Ei să ne fie-adîncul clar al eroi, culoarea pur a noilor peceți, mîndria-nobilăte noastre vieți, curată, dreaptă, unică-ntră glori.

CÎNTEC DE VATRĂ

Cezar Baltag

Oglîndă a-ncredințării Sîrăvechi și a vîlilor vii În firea argilei suave Rostescu-ji prea veșnică zi.

În ochii și în plepele tale Finișite vreați de-a fi Păstrează izvor și prefacere și naștere țării-a muri.

Mi-e sufletul treaz în gîoape Și apele sînt mălurii Al lutului sfințit din pleoape Lăsat moștenire la fii.

FURTUNĂ ÎN PĂDURE

Șt. Augustin Doinaș

O, ce galop — și, fumegînd în verde, spînzîri și coame-n suier... Ce satiri mai pot ajunge iarba — s-o dezmierde? Ard aerul mestecenii subțiri.

Și — ca rostogolii din scări, cu feasta prin ierbi, un prinț — alegaă vulpea-nîns.

Ne-șelătoare, doar mișcarea asta ciștigă spațiu. Vîntul e învins. Dar ce galop pe creștele l... Puietii, ca mișii, descumpun acest alai în mii de glenze suple, pe pereții albaștri, la o margine de rai.

Gheorghe Tomozei

Sub sori alunec, ars de sărutare, sub ploii rămîn — fîșnesc din mine frunze cu buzele strivite-n adorare, răsăr dintre cuvinte nepătrunsă.

Desenul frunții mele, sintezi voi, de pretutîndeni, oameni, și în voce mi se strecoară veșnic glavuși noi, prin mine năzuind să se evoc...

Cu pașii voștri peste lespezi trec, voi odihniți pe degetele toate și singele-ntr-al inimii înec secunda voastră, neclintit, o bate.

Ca-n lemn subțire îmi îngrop tiparul, ființa-mi de oameni mi se stinge și buzele-i înzăpezesc cu varul făpturii mele celui ce m-atinge.

Apropiati-vă de mine chipul: cu arșia colorilor, pălînda, vă voi rășfrînge, mișcător nisipul. Icoana orărbă s-a făcut oglîndă...

ȚĂRII MELE

Virgil Carianopol

Sînt timp din timpul celor care își dorm sub gîle sfîntul dor De aurora milenară — Urmasii al cutezanței lor.

Am zapise cu sînge scriso, Din tot milenul ce trecu Să duc peceți pe grai și vise, De cînd mi-e neamul pin-acu.

Pămîntului care mă crește, Mă plec cu brațe de oje! Și m-ăs zvirli ori-cînd — orbește În orice luptă pentru ei.

Îi mișii viața cu iubirea Cu care-n ani l-am și arat Și-l fac să aibă strălucirea Acelora ce mi l-au dat.

Trec-nalt prin cadrul ei de steme Fără să vreau să-i cer nimic. Sînt bucuros că-mi crește vreme, Spre ce-i frumos să mă ridic.

Îl cînt cu inima fierbîntă, Prea fericit că-l pot cînta Și că la sînu-i de părinte Voi odihni și eu cîndva.

PANORAMA INCENDIULUI

FRUMOS

Ion Bănuță

Am văzut cuvintele de cărbune, — piramidă vastă, virful în sfîrșitul gravitației baza în Ură miezul în Război.

Era o capodoperă neagră! Duhoarea piramidale invadase meridianele paralele multicolore și Grădînile Hesperidelor.

Am vopsit cu foc nefasta piramidă, cu foc din sufletul oamenilor, — imens chibrit milenar.

Cuvintele negre au ars numai sensul lor de fum a rămas în cenușa din adîncuri în tristele aduceri-aminte... Ce incendiu frumos!

și, nefructificate încă experiențe) artistice de orînde din lume. Dialectica unor categorii estetice cum ar fi național — universal a constituit obiectul unor substanțiale studii apărute în ultimii ani. Estetica marxistă lasă deschise oameilor de artă toate căile prin care ei să poată exprima cit mai diversificat și nuanțat atît de delicatul raport (adică multitudinea de relații) dintre artă și societate.

S-a constatat, cu cifre, că anii ce au urmat Congresului al IX-lea au fost cei mai fertili: un număr neobisnuit de mare de lucrări literare au luat cu asalt vitrinele librărilor. Este un somn al libertății de creație pe care scriitorii — înțeleg să o pună în slujba poporului expunîndu-l în ceea ce are mai autentic, specific.

Apropiată Adunare generală a scriitorilor va fi, cred, o armonioasă confruntare între scriitorii ce abordează stiluri și modalități estetice diferite însă sînt animați, unitari, de dorința de a fi prin cea ce scriu, oameni ai timpului acesta, socialist. Faptul se încadrează în procesul larg de perfecționare și continuă înfrînere a orînduirii socialiste, căci oricare ar fi modalitățile artistice propuse și cum e firesc — apărute de cei ce le exprimă, scriitorii știu că numai legătura subtilă și complexă cu realitatea epocii noastre socialiste poate asigura trăinicia operelor lor.

Tovarășul Petre Blajovici și-a încheiat vizita în Iugoslavia

BELGRAD 9. Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu transmite: În ultima zi a vizitei în R.S.F. Iugoslavia, tovarășul Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul muncii al Republicii Socialiste România, a avut convorbiri cu Milos Mincic, președintele Skupștinei R.S. Serbia și cu Djurița Ioićki și Petre Blajovici au rostit toașturi.

participat și ambasadorul României la Belgrad, Aurel Mălnășan. Tovarășul Petre Blajovici a vizitat simbăta Institutul pentru sociologia muncii și Institutul de ortopedie din Belgrad. Președintele Vecei Executive a R. S. Serbia, a oferit un prinz în cinstea oaspetelui român. Tovarășii Djurița Ioićki și Petre Blajovici au rostit toașturi.

Vizita ministrului de externe al României în Peru

Au fost stabilite relații diplomatice între cele două țări

LIMA 9. Trimisul special Agerpres I. Ionescu, transmite: Vineri a sosit în Peru, într-o vizită oficială, la invitația guvernului acestei țări, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Măneșcu. El a fost întâmpinat la aeroport de ministrul relațiilor externe al Republicii Peru, Edgaro Mercado Jarrin.

vorbire și s-a procedat la demisii scrisorilor prin care au fost stabilite relații diplomatice între România și Peru.

COMUNICAT

În dorința unei mai bune cunoașteri reciproce și a dezvoltării colaborării între Republica Socialistă România și Republica Peru, guvernele celor două țări au hotărât să stabilească relații diplomatice la rang de ambasada.

În cursul după-amiezii între ministrul de externe al celor două țări a avut loc o con-

Noi acțiuni ale forțelor patriotice în Vietnamul de sud

HANOI 9 (Agerpres). — Agenția vietnameză de presă, reluând știri provenite din Vietnamul de sud a anunțat noi acțiuni ale forțelor patriotice inițiate în cursul ultimelor zile. La 6 noiembrie, forțele populare au interceptat unități ale celui de al șaptelea regiment de pușcași marini americani, precum și trupe saigoneze, în timp ce acestea, sprijinite de avioane și tancuri, efectuau o operație de amplasare în nordul provinciei Quang Nam. Un alt atac puternic a pus capăt unor acțiuni desfășurate de militarii americani în nordul provinciei Rach Gia. Pe de altă parte, patrioții au supus unui bom-

bardament de mortiere mai mult puncte strategice importante din jurul Saigonului, unele obiective militare fiind lovite de zeci de obuze.

3244

HANOI 9 (Agerpres). — Agenția V.N.A. transmite că forțele apărării antiaeriene ale R.D. Vietnam au doborât vineri un avion american de recunoaștere fără pilot, care violase spațiul aerian al R.D. Vietnam deasupra provinciei Nam Ha. Numărul total al avioanelor americane doborâte deasupra R.D. Vietnam se ridică la 3244.

O victorie importantă a poporului vietnamez

Declarația secretariatului F. S. M.

PRAGA 9 (Agerpres). — Secretariatul Federației Sindicale Mondiale apreciază încetarea bombardamentelor americane asupra teritoriului R.D. Vietnam, ca o victorie importantă a poporului vietnamez, care va crea condiții mai favorabile pentru încetarea totală a agresiunii americane în Vietnam și pentru

soluționarea politică a problemei vietnameze. Secretariatul F.S.M. se adresează oamenilor muncii și sindicatelor din lumea întreagă chemându-le să intensifice acordarea de ajutor material, politic și moral oamenilor muncii și poporului vietnamez în lupta lor justă.

Intensificarea bombardamentelor americane asupra Laosului și Cambodgiei

NEW YORK 9 (Agerpres). — După cum transmite din Saigon corespondentul ziarului „New York Daily News” în ultimul timp aviația americană și-a intensificat bombardamentele asupra Laosului. La rândul său „New York Times” informează că avioane de bombardament aparținând forțelor aeriene ale S.U.A. efectuează misiuni de luptă deasupra Cambodgiei la granița cu Vietnamul de sud. Vi-

neri, anunță „New York Times”, bombardierele americane „B-52” au aruncat deasupra teritoriului Cambodgiei neutre 1500 tone de bombe.

Negocierile anglo-rhodesiene

SALISBURY 9 (Agerpres). — Negocierile anglo-rhodesiene, reluate, o dată cu sosirea la Salisbury a ministrului britanic fără portofoliu, George Thomson, au fost din nou întrerupte simbăta. Ele urmau să fie continuate săptămâna viitoare, după turneul pe care Thomson urmează să-l facă într-o serie de state africane. Înainte de a părăsi Salisbury, ministrul britanic a declarat, că față de rezultatele recente înfățișării Wilson-Smith în cursul convorbirilor actuale s-a înregistrat un oarecare progres. El a avertizat însă, împotriva unor concluzii prea optimiste, arătând că „divergențele continuă să fie și în prezent foarte mari”, în ciuda faptului că Anglia a prezentat unele alternative la propunerile-cheie neacceptate de Ian Smith.

LUI U.S. STEEL NU-I PLACE CONCURENȚA

Bătălia oțelului, declanșată de gigantul american, U.S. Steel, opunând pe de o parte monopolurile siderurgice din S.U.A., iar pe de alta concurenții lor din Piața comună și Japonia, a intrat într-o fază nouă, după ce ultimii au acceptat să restrângă voluntar exportul de oțel către Statele Unite. La originea conflictului stă cererea adresată Departamentului Finanelor al S.U.A. de către U.S. Steel îndreptată împotriva producătorilor de oțel din Piața comună și Japonia. Gigantul siderurgic american, cu o producție anuală de 32 milioane tone (o dată și jumătate mult decât producția anuală a Franței) a cerut guvernului să perceapă o taxă specială asupra importurilor de oțel din țările Pieței comune și Japonia și limitarea serioasă a acestor importuri. Cererea a fost motivată de faptul că exportatorii de oțel din aceste țări primesc în forme diferite subvenții din partea guvernelor lor. Pentru a ocili o eventuală asemenea restricție, exportatorii japonezi au acceptat voluntar să-și restrângă vânzările către S.U.A., fixând un plafon de exporturi pentru perioada aprilie 1968 — martie 1969 de 5,5 mil-

ioane tone oțel. Producătorii americani consideră acest plafon ca fiind extrem de ridicat, dar japonezii s-au declarat gata să-l revizuiască. Această tactică „a tragerii lor” a dat roade bune, pentru că nici până acum nu s-au angajat discuții de reducere a plafonului fixat de japonezi. Producătorii din R. F. a Germaniei au anunțat că consimt și ei să-și restrângă voluntar vânzările de oțel către S.U.A. Președintele grupului vestgerman „August Thyssen Hütte”, Hans Günther Sohl, a declarat că această acțiune „vine în sprijinul producătorilor americani aflați în reală dificultate din cauza evoluției actuale a importurilor de oțel”. Sohl a precizat că încă n-a fost luată o decizie în acest sens, dar declară că constituie o recunoaștere oficială că producătorii vesteuropeni sprijină și se aliază atitudinii adoptate de siderurgii japonezi. Aceste acțiuni explică datele furnizate de Departamentul Comerțului din S.U.A. care arată că, în ultimele luni, s-a înregistrat o scădere a importurilor americane de oțel. În luna septembrie, ele s-au cifrat la 179 milioane dolari, față de 227 mil-

Expoziție de artă plastică românească la Berna

BERNA — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: În sălile Muzeului Gutenberg din orașul elvețian Berna s-a deschis expoziția de artă plastică contemporană românească.

Cu acest prilej a luat cuvântul Werner Merli, directorul Muzeului, care și-a exprimat bucuria pentru „prilejul fericit de a face cunoscut publicului elvețian o artă de valoare majoră — arta grafică românească”. Ambasadorul României la Berna, Ion Georgescu, a răspuns relevând că în ultima vreme schimbările culturale și artistice româno-elvețiene s-au intensificat, facilitând cunoașterea reciprocă, apropierea și înțelegerea dintre cele două popoare. El a subliniat că mesajul artei și literaturii elvețiene a găsit adesea un puternic ecou în rândurile publicului românesc.

Expoziția de la Berna cuprinde numeroase acuarele, guașe, desene, oleiuri, ilustrații de carte și afișe, semnate de I. Bijaș și V. Mărgineanu, precum și un stand de cărți în limbi străine.

50 de ani de la crearea P.C. din Austria

VIENA 9. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: La Viena, în prezența unui mare număr de membri și simpatizanți ai Partidului comunist din Austria a avut loc simbăta după-amiază adunarea festivă consacrată împlinirii a 50 de ani de la crearea partidului.

Franz Muhri, președintele Partidului Comunist din Austria, a făcut o expunere în care a evocat momentele importante din lupta și activitatea partidului. Vorbitorul s-a oprit apoi asupra importanței pe care o are consolidarea unității politice, ideologice și organizatorice a partidului, pentru succesul cauzei sale în lupta pentru pace, libertate, democrație și socialism.

O.N.U. are posibilitatea să pună capăt politicii de apartheid din Africa de Sud

Intervenția reprezentantului român în Comitetul Politic Special

NEW YORK 9. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Politica de apartheid a guvernului Republicii Sudafricane și consecințele acesteia asupra păcii și securității continentului african continuă să rețină atenția participanților la lucrările COMITETULUI POLITIC SPECIAL al Adunării Generale a O.N.U.

Luind cuvântul în ședința de vineri a Comitetului, reprezentantul român Ion Duma a subliniat că „politica de Apartheid pe care guvernul Republicii Sudafricane continuă să o intensifice nu numai că a înrăutățit situația celor 14 milioane de oameni de culoare din această țară, care trăiesc în cea mai mare mizerie materială și spirituală, dar, în același timp, afectează cauza păcii și securității internaționale”.

Arătând că delegația română apreciază pozitiv raportul prezentat actualei sesiuni de Comitetul special însărcinat cu examinarea problemei politicii de apartheid, vorbitorul a declarat că faptele prezentate în acest document „subliniază odată în plus necesitatea ca O.N.U. să întreprindă noi

acțiuni eficiente pentru a da posibilitatea poporului african să se bucure de dreptul său inalienabil de a-și hotărî singur soarta”. „Delegația română — a subliniat Ion Duma — își manifestă convingerea că O.N.U. are posibilitatea și trebuie să pună capăt politicii de discriminare promovată de guvernul Africii de Sud și va sprijini, ea și în trecut, orice acțiune în conformitate cu Carta O.N.U., care ar fi menită să ducă la realizarea acestui țel. Delegația română consideră că menținerea actualei ineficiențe manifestate de O.N.U. în strădaniile de soluționare a problemei politicii de apartheid aduce prejudicii autorității și prestigiului organizației și se răstărnește asupra cauzei păcii și securității internaționale”.

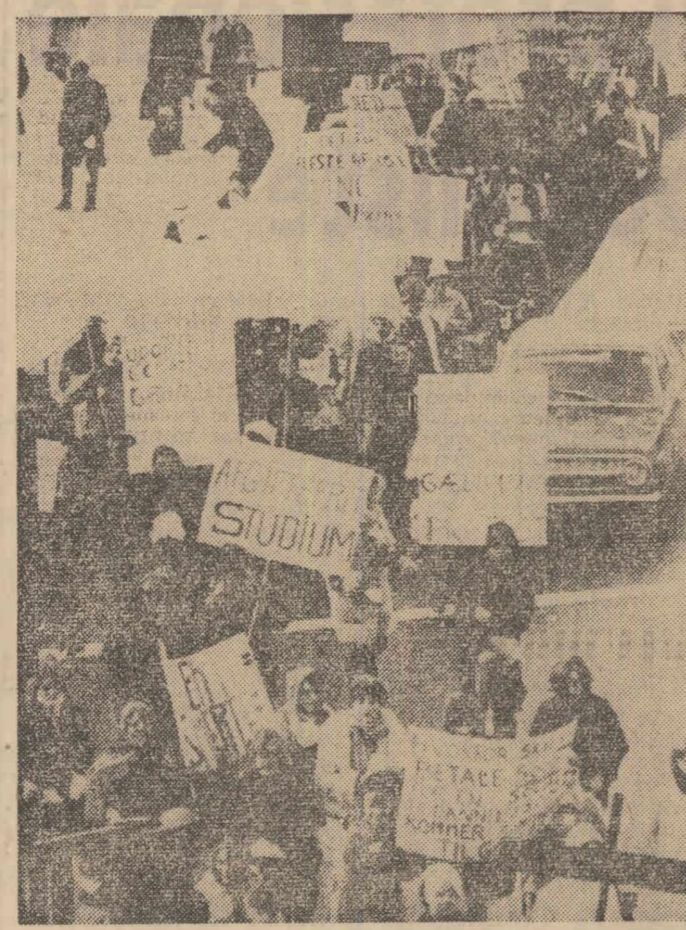
Conferința O. N. U. pentru circulația rutieră a luat sfârșit

VIENA 9 (Agerpres) — Lucrările Conferinței internaționale O.N.U. pentru circulația rutieră, care a avut loc la Viena, s-au încheiat.

Cu acest prilej, au fost semnate Convențiile asupra circulației și semnalației rutiere, menite să contribuie, prin simplificarea și unificarea regulilor de circulație și semnalație rutieră, la dezvoltarea

rea colaborării dintre state în acest domeniu, la facilitarea circulației rutiere, precum și la reducerea pierderii de vieți omenești în traficul rutier.

Din partea Republicii Socialiste România, Convențiile au fost semnate de Victor Mateevici, director general în Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene.

Aproximativ 3000 de studenți din capitala Danemarcei au participat recent la o demonstrație în fața parlamentului, în cursul căreia au protestat împotriva costului ridicat al învățământului și au revendicat condiții mai bune pentru studii

Demisia a doi miniștri americani

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Casa Albă a anunțat vineri că președintele Johnson a acceptat demisiile ministrului de finanțe, Henry Fowler, și a secretarului de stat Nicholas Katzenbach.

Demisia lui Fowler va intra în vigoare în jurul datei de 20 decembrie, el urmând în prealabil să facă parte din delegația S.U.A. la sesiunea Consiliului ministerial NATO, programată pentru 14 noiembrie. Vineri seara s-a anunțat că la New York că Nicholas Katzenbach va asuma, cu începere de la 1 ianuarie 1969, funcția de consilier principal juridic al companiei „International Business Machines” (IBM), devenind și unul din vicepreședinții acestei societăți.

ORIENTUL APROPIAT Un nou incident iordano-israelian

Un purtător de cuvânt militar iordanian a declarat că două bombardiere israeliene au pătruns, la 8 noiembrie, în spațiul aerian al Iordaniei și au bombardat cu napalm malul estic al fluviului Iordan, la 3 km sud de podul Al-Majame. În aceeași zi — a spus el — forțele israeliene au deschis foc de mitralieră asupra pozițiilor iordaniene din Valea Iordanului, iar posturile militare iordaniene au ripostat. Un purtător de cuvânt militar israelian a declarat că forțele israeliene au deschis foc de mitralieră pentru a împiedica pătrunderea unui grup de comando arab pe malul vestic al Iordanului în apropiere de podul Abdullah, la nord de Marea Moartă. El a precizat că grupul de comando a fost nevoit să se retragă. (Agerpres)

NEW YORK 9 (Agerpres). Ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a avut simbăta o întrevedere cu secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant. În cadrul unei conferințe de presă ministrul israelian al afacerilor externe și-a exprimat speranța că mistuirea de bune ofiții a lui Gunnar Jarring în Orientul Apropiat va continua și după 30 noiembrie 1968. Abba Eban a subliniat că încetarea misiunii lui Jarring ar avea un efect „defavorabil” asupra situației din Orientul Apropiat.

Un adevărat curcubeu al ajutoarelor se întinde deasupra Italiei septentrionale devastată de inundații, însemnarea tratată a vremii înlesnind acțiunile pentru vindicarea rănilor cu care s-a soldat catastrofa. Emoționantă este promptitudinea și plenitudinea solidarității de care dau dovadă pătri largi ale poporului italian, autoritățile, Crucea Roșie, organizațiile politice și obștești, pentru sprijinirea celor rămași fără adăpost și fără lucru, repunerea în funcțiune a suteleor de întreprinderi distruse sau avariate. Din numeroase regiuni ale țării au sosit tineri ce acționează cu multă abnegație — ca, bunăoară, studenții din fotografia de mai sus, pe care îi vedem în plină acțiune în localitatea Veglio. Zeci de milioane de lire vârsate zilnic, prin mijlocul marilor zăbre și a unor organisme sociale, reprezintă, pe plan național, impresionantă contribuție la carități. Operațiile de ajutorare continuă neobosit pentru că, odată cu retragerea apelor în malca lor, masele de sinistrați să se întoarcă din nou în albia vieții lor reșezate

Inundațiile s-au extins asupra centrului și sudului Italiei

ROMA 9 (Agerpres). — Vineri și simbăta furtunile și ploile violente s-au extins și asupra centrului și sudului Italiei. La Civitavecchia, situată aproximativ la 70 km în nordul Romei, s-au înregistrat puternice inundații. În Sicilia situația este și mai gravă. Pe străzile localității Trapani nivelul apelor a atins un metru. Unități de pompieri din această localitate, ca și din Palermo, Agrigento și Caltanissetta se află în stare de alarmă. Sute de locuințe și magazine sint inundate, iar autorismele sint immobilizate. Numeroase familii au fost evacuate.

ÎN CITEVA RÎNDURI

REPRESENTANTUL ZAMBIEI LA O.N.U. a adresat o scrisoare președintelui Consiliului de Securitate, în legătură cu provocările trupelor colonialiste portugheze la granița Zambiei cu Mozambicul și Angolia, pe care le califică drept „acte de flagrantă agresiune”.

1.159 PERSOANE, medici, ingineri, juristi, scriitori, ziaristi și studenți portughezi, au adresat o scrisoare primului ministru Marcello Gaetano, în care cer să fie făcuți pași mai hotărâți „spre liberalizarea regimului portughez”. Semnatarii scrișorilor, au cerut, de asemenea, garantarea tinerii de alegeri libere în cursul anului viitor.

AGITAȚIA din regiunea licee din Paris și divulnea pariziană continuă. Motivul acțiunilor — greve și mitinguri ale liceenilor, care s-au succedat toate săptămâna — îl constituie cererea lor de a fi aplicate fără întârzieri reformele școlare promise de guvern după evenimentele din mal-Iuliu.

NOI ARESTĂRI au avut loc în Malaysia. În ultimele zile, organele de poliție au reținut 116 persoane, acuzate că ar fi membre ale partidului comunist.

NOUĂ DACIFISTI AMERICANI DIN BALIMORE au fost condamnați la închisoare pe termene între un an și jumătate până la trei ani, sub acuzația de a fi distrus ordine de încorporare în cadrul unei acțiuni de protest împotriva războiului din Vietnam.

MINISTRUL DE EXTERNE al Australiei, Paul Hasluck, a sosit la Belgrad într-o vizită oficială la invitația secretarului de stat pentru afaceri externe al R.S.F. Iugoslavia.

ARTHUR GOLDBERG, fostul reprezentant permanent al S.U.A. la O.N.U. a cerut Curții de Apel a S.M. să revizuiască sentințele împotriva doctorului Benjamin Spock și a altor trei personalități care s-au opus încorporării tinerilor americani pentru a fi trimiși să lupte în Vietnam.

CUNOSCUTUL CONSTRUCTOR SOVIETIC DE AVIOANE, Andrei Tupolev, a fost decorat cu ordinul „Le-nin”, cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani. El și-a înălțat primul avion cu 60 de ani în urmă și este creatorul a peste 100 de diverse tipuri de avioane.

APROXIMATIV 1200 DE FAMILII au rămas fără locuințe în cursul zilei de vineri după ce un puternic incendiu a devastat cartierul comercial și districtele rezidențiale ale orașului filipinez Naga. Pagubele materiale sint evaluate la 2,5 milioane de dolari.

Conferință de presă la Preziulul guvernului cehoslovac

PRAGA 9 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, care a avut loc la Preziulul guvernului, a anunțat C.T.K., secretarul guvernului pentru problemele presei, F. Kouril, a comunicat că până în prezent 86 la sută din trupele care trebuie să fie retrase din Cehoslovacia, potrivit acordului de la Moscova, au părăsit teritoriul țării.

A FOST CAPTURAT „CREIERUL“ ?

Lovitură de teatru în răsunătoarea afacere a utacului asupra trenului poștal Glasgow-Londra; după mai bine de cinci ani de căușări, poliția britanică a arestat vineri, la Torquay, pe Bruce Reynolds, considerat drept „creierul” mult-discutatului „furt al secolului”. Arestarea fostului anticar londonez întregese lista indivizilor care au participat, în noaptea de 8 august 1963, la acest act de piraterie ce s-a soldat cu furtul unei sume de peste 2,5 milioane de lire sterline (putvezitate până la o înfirmă rămășiță căzută în mîna poliției). Captura anterioară a fost aceea a lui Charles Wilson, unul din principalii autori ai furtului, arestat la începutul anului, la Montreal, unde ducea, ascuns sub alt nume, o viață tihnită și discretă în apropierea localității canadiene Rigaud. Ca și „omul din vila singuratică”, după cum era poreclit Wilson Bruce Reynolds, — proaspăt și pe cit se pare, cea mai importantă captură — este pasibil de o pedepsă însumind aproximativ 30 de ani închisoare. Arestarea este opera inspectorului Tommy Butler, unul din faimosii „hățăși” ai Scotland Yard-ului, care obținuse amnarea țesirii sale la pensie, pentru a putea realiza năzuința capitală a carierei lui: să-l adune, dincolo de gratii, pe toți făptașii furtului. El l-a urmărit, după evadarea sa din închisoarea din Birmingham, în august 1964, pe Wilson, iar după prinderea acestuia s-a pus pe urmele lui Reynolds, a cărui prezență fusese semnalată pe Coasta de Azur, în Italia, în Australia. Investigațiile l-au purtat pe inspectorul Butler și pe meleașorii marocane, Reynolds făcându-și o preafugitivă apariție la Tanger. Potrivit precizărilor poliției, Bruce Reynolds a fost arestat într-o casă, situată într-un cartier luxos din Torquay, stațiune balneară în Devon, unde locuia împreună cu soția și cu cei doi copii ai săi. Acum cinci ani, presa britanică a publicat fotografiile a cinci suspecți, printre care și Bruce Reynolds. Rămîne de văzut — și de dovedit — dacă Reynolds, în vîrstă de 46 de ani, este într-adevăr una și aceeași persoană cu „Johnie Rainbow” care — așa cum l-a identificat Scotland Yard-ul — trebuie considerat „creierul” ce a urzit și condus, cu impecabilă dexteritate, operația cu cel mai mare răsunet din istoria criminalisticii moderne. Simbăta, tribunalul din Linsdale — în fața căreia e a compărut (supraoghecat cu străsnice) pentru o audiere de cinci minute — a hotărât ca autorul prezumtiv al faimosului atac să rămână în detențiune preventivă pînă la 18 noiembrie, cînd va apărea din nou în instanță.